

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia generala de solutionare
a contestatiilor

DECIZIA NR. 311/ 2004
privind solutionarea contestatiei depusa de
SOCIETATEA X
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.
341842/17.08.2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia regionala vamala X prin adresa nr.28711/25.08.2004, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.341842/17.08.2004, asupra contestatiei formulata de **SOCIETATEA X**.

Obiectul contestatiei il constituie suma totala de **SOCIETATII X** reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere stabilita prin procesele verbale nr.24181/16.07.2004, nr.22709/05.07.2004, nr.22711/05.07.2004 si 22710/05.07.2004 intocmite de reprezentantii Directiei regionale vamale X.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art.176, art.178 (1) lit. c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrarea Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SOCIETATEA X**.

I. Prin contestatia formulata, **SOCIETATEA X** solicita anularea proceselor verbale nr.24181/16.07.2004, nr.22709, nr.22711 si nr.22710 din 05.07.2004 emise de Directia regionala vamala X prin care s-a stabilit in sarcina sa obligatia de plata a sumei de lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente debitelor constatate prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64/17.09.1997.

SOCIETATEA X precizeaza ca are calitatea de succesori cu titlu universal numai pentru obligatiile preluate prin protocolul de predare - primire incheiat de catre societatea Y si **SOCIETATEA X**, conform dispozitiilor art.36 din Hotararea Guvernului nr.627/2000. Contestatoarea sustine ca "debitele pretinse de catre organul de executare vamala in procesele verbale contestate cat si in actele constatatoare 61-64/1997, care stau la baza acestora, nu se regasesc in protocolul de preluare - primire incheiat".

SOCIETATEA X considera ca procesele verbale de calcul a dobanzilor si penalitatilor de intarziere fac referire si au la baza, acte emise pe numele societatea Z, care nu contin datele de identificare ale **SOCIETATEA X**, titlurile de creanta fiind emise cu incalcarea dispozitiilor art.42 din Codul de procedura fiscala, modificat si republicat.

Societatea arata ca la data de 25.11.2003 Directia regionala vamala intejudeteana X i-a comunicat procesele verbale nr.542 la nr.549/20.11.2003 prin care s-au stabilit dobanzi, fara a transmite instiintarea de plata si fara a emite somatiile pentru debit.

Impotriva proceselor verbale de la nr.542 la nr.549/20.11.2003 **SOCIETATEA X** a formulat contestatie la Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respinsa prin Decizia nr.51/24.01.2004. In luna iunie 2004 Directia regionala vamala B a anulat aceste procese verbale. La data de 25.05.2004 a inceput executarea silita a debitului prin emiterea unor somatii pentru actele constatatoare de la nr.61 la nr.64/17.09.1997.

La data de 16.07.2004 **SOCIETATEA X** a primit procesele verbale contestate in suma reprezentand dobanzi si penalitati calculate pentru perioada 06.04.1995-30.06.2004.

Contestatoarea apreciaza ca nu datoreaza sumele stabilite prin procesele verbale nr.24181/16.07.2004, nr.22709, nr.22711 si nr.22710 din 05.07.2004 si considera ca acestea au la baza acte constatatoare intocmite in mod nelegal. De asemenea, societatea invoca prescriptia dreptului organelor vamale de a cere

executarea silita in conformitate cu prevederile art.127(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.165(1) si art.187(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal Romaniei .

SOCIETATEA X mai apreciaza ca nu trebuie sa suporte plata unor majorari de intarziere/dobanzi din culpa organelor vamale care au fost neglijente provocand un litigiu solutionat pe parcursul a 5 ani, uitand de debit inca doi ani si creand astfel o situatie mai grea societatii.

II. Prin procesele verbale privind calculul dobanzilor si al penalitatilor de intarziere nr.24181/16.07.1997 , nr.22709, nr.22711 si nr.22710 din 05.07.2004 reprezentantii Directiei regionale vamale Bucuresti au calculat in sarcina societatii suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale calculate prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64 din 17.09.1997.

III. Avand in vedere constatarile organelor de control, motivatiile formulate de societate, documentele anexate la dosarul cauzei si actele normative invocate atat de societate cat si de organele de control, se retin urmatoarele:

Referitor la suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere,

Cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea calcularii de catre organele de control a acestor accesorii in conditiile in care debitele reprezentand comision vamal si taxa pe valoarea adaugata datorate in vama in suma totala de n lei , stabilite prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64 din 17.09.1997, nu au fost achitate de debitorul datoriei vamale in termen legal.

In fapt, prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64 din 7.09.1997, organele vamale au stabilit ca datorata in sarcina Societatii Z suma de n lei reprezentand drepturi vamale. Aceasta suma a fost incasata din contul societatii Z.

SOCIETATEA X , in calitate de succesori al societatii Z, a formulat actiune in instanta aratand ca executarea silita a fost pornita fara respectarea dispozitiilor art.4 lit.j si art.82 alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare.

Prin sentinta civila nr.11805 pronuntata in data de 14.11.2001 in dosar nr.1227/2001, Judecatoria B a admis contestatia la executare silita formulata de **SOCIETATEA X**, dispunand intoarcerea executarii silita prin restituirea catre aceasta a sumei de n lei .

Prin Decizia civila nr.497/25.03.2002 pronuntata de Tribunalul B a fost respins recursul declarat de organele vamale. Sentinta civila nr.11805 /14.11.2001 a devenit irevocabila, urmand a se incepe o noua procedura de executare silita .

La data de 15.10.2003 a fost transmis la Biroul vamal T dosarul de executare al **SOCIETATEA X** avand ca titluri executorii actele constatatoare de la nr.61 la 64/17.09.1997 dispunandu-se totodata compensarea sumei incasate fara respectarea procedurilor de executare silita cu alte datorii ale **SOCIETATEA X** .

La cererea Directiei regionale vamale B, Biroul vamal T intocmeste procesele verbale de calcul al dobanzilor si penalitatilor de la nr.542 la nr.549/20.11.2003 pentru perioada februarie 1995 -29 septembrie 1997.

La data 25.11.2003 Directia regionala vamala B a emis somatiile de plata de la nr.45405 la nr.45408 avand ca titluri executorii procesele verbale de la nr.542 la nr.549/20.11.2003 prin care s-au calculat dobanzi de intarziere pana la data de 17.09.1997,data incasarii initiale a debitului.

Aceste procese verbale au fost contestate de **SOCIETATEA X** la Ministerul Finantelor Publice prin contestatia inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr.342208/09.12.2003. Contestatia societatii a fost respinsa ca neintemeiata prin Decizia nr.51/24.02.2004.

Prin adresa 17095 din data de 18.05.2004 Directia regionala vamala B a solicitat Biroului vamal T punerea in aplicare a sentintei civile nr.11805 /14.11.2001 si returnarea catre debitoarea **SOCIETATEA X** a sumei de n lei incasata in mod eronat, urmand a se incepe o noua procedura de executare silita.

In data de 25.05.2004 sunt emise si comunicate catre **SOCIETATEA X** somatiile de la nr.17799 la nr.17802 pentru actele constatatoare de la nr.61 la nr.64/17.09.1997, sumele fiind incasate prin poprire, astfel: in data de 23.06.2004 suma de n lei, in data de 06.07.2004 suma de a lei lei si in data de 06.07.2004 suma de b lei.

Prin adresa 22400/01.07.2004 Directia regionala vamala B a comunicat contestatoarei revocarea proceselor verbale de calcul a dobanzilor si penalitatilor de la nr.542 la nr.549/20.11.2003. Acestea au facut obiectul dosarului nr.509/2004 la Curtea de apel B. La termenul din data de 06.09.2004 instanta a luat act de faptul ca societatea

contestatoare a renunțat la acțiune invocând adresa Direcției regionale vamale B nr.22400/01.07.2004, așa cum rezulta din încheierea de ședință din data de 06.09.2004 a Curții de Apel B aflată în copie la fila 100 din dosarul cauzei.

Direcția regională vamală B a întocmit procesele verbale de calcul a dobânzilor și penalităților nr.22709, nr.22710 și nr.22711/05.07.2004 și nr.24181/16.07.2004 pe care le transmite societății împreună cu somatiile nr.22818, nr.22819 și 22820/05.07.2007 și nr.24282/16.07.2004. Calculul dobânzilor și penalităților de întârziere s-a efectuat până la data încasării efective a debitelor.

Din cele de mai sus rezulta că societatea Z **nu a contestat modul de stabilire a debitului în suma totală de n lei calculat prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64 din 17.09.1997, ci numai măsura executării silite a acestei sume.**

Astfel, prin încasarea la bugetul statului a sumei stabilită ca datorată prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64 din 17.09.1997 termenul de prescripție în care organele vamale aveau posibilitatea să calculeze diferențe de drepturi vamale, a fost întrerupt, fapt susținut și de prevederile art.16 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extinctivă, în care se precizează:

“Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția. [...];

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, incompetent;

c) printr-un act începător de executare.”

De asemenea, la art.17 din același act normativ se arată că ***“Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrajurarea care a întrerupt-o.***

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecată ori de arbitraj sau printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe să curgă cât timp hotărîrea de admitere a cererii nu a rămas definitivă sau, în cazul executării, pînă la îndeplinirea ultimului act de executare.”

Din coroborarea acestor texte de lege se reține că prescripția extinctivă referitoare la dreptul organelor vamale de a stabili în sarcina contestatoarei diferențe de drepturi vamale și de a le încasa a fost întreruptă, un nou termen începând să curgă de la data la care sentința civilă nr.11805/14.11.2001 a rămas definitivă prin respingerea

recursului, respectiv de la 25.03.2003, data pronuntării de către Tribunalul B a deciziei civile nr.497.

Astfel, la data întocmirii proceselor verbale nr. 22709, 22710, 22711 din 05.07.2004 și 24181/16.07.2004 prin care au fost calculate dobanzi și penalități de întârziere, **debitul în suma de n lei cu titlu de drepturi vamale, stabilit prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64 din 17.09.1997, nu era prescris.** Pe cale de consecință, nu era prescris nici dreptul organelor de control de a calcula dobanzi și penalități de întârziere aferente, ca accesorii ale obligației principale.

În același sens se reține că prin sentința civilă nr.4962/29.06.2004 Judecătoria B respinge contestația la executarea silita formulată de **SOCIETATEA X** împotriva somatiilor de la nr.17799 la nr.17802/25.05.2004 pentru debitele stabilite prin actele constatatoare de la nr.61 la nr.64/17.09.1997 pentru suma totală de n lei.

Instanța a reținut că prescripția a fost întreruptă printr-un act începător de executare în temeiul art.16 lit.c din Decretul nr.167/1958. La data emiterii somatiilor de la nr.17799 la nr.17802/25.05.2004 dreptul de a cere executarea silita nu era prescris.

În drept, în ceea ce privește majorările de întârziere, la data întocmirii actelor constatatoare, respectiv 17.09.1997, erau în vigoare prevederile art.13 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare aprobate și modificate prin Legea nr.108/1996, cu modificările și completările ulterioare, valabile până la 31.12.2002 care, stipulează:

“Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.”

Începând cu 01.01.2003 până la data 14.08.2003 sunt incidente prevederile Ordonanței Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, care la Cap.5 *Accesoriiile creanțelor bugetare* art.12 precizează:

“Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]”, iar începând cu 14.08.2003 până la 31.12.2003 sunt incidente prevederile art.13 alineatele 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, care precizează :

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza începând cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv” ;

Incepand cu 1.01.2004 sunt incidente prevederile de la art.108 alin. (1) si art.109 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prevederi mentinute si la art.114 (1) si 115 (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care precizeaza :

“ Dispozitii generale privind dobânzi si penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligatiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi si penalități de întârziere.

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă si până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

De asemenea, penalitatile de intarziere au fost reglementate pentru perioada de pana la 31.12.2003 de prevederile art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr. 26/2001 pentru modificarea **Ordonantei** Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si de prevederile art.14 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, care precizeaza urmatoarele:

“Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobânzilor, penalităților de orice fel si a amenzilor, se sanctionează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună si/sau pentru fiecare fractiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligatia de plată a dobânzilor si/sau a penalităților”.

Incepand cu 01.01.2004 sunt incidente prevederile art.114 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, si art 120(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza :

“ Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5 % pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a

lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intaziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor”

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei afirmatia contestatoarei conform careia “debitele pretinse prin procesele verbale contestate nu se regasesc in protocolul de predare preluare incheiat”, aceste debite fiind stabilite ulterior semnarii Protocolului invocat, intrucat aceste dobanzi si penalitati de intarziere, reprezinta masuri accesorii aferente unor debite stabilite de organe vamale din cadrul Directiei Regionale Vamale C, care au fost preluate de catre contestatoare, fapt ce rezulta fara putinta de tagada din adresa nr.90365/09.10.2000 emisa de **SOCIETATEA X** in care este precizat:

“Prin urmare, in baza Hotararii Guvernului nr.623/13.07.2000, **SOCIETATEA X** [...], preia toate drepturile si obligatiile Companiei - societatea Y, in relatiile cu vama .”, astfel ca in calitate de succesori in drepturi si obligatii al societatii Y contestatoarea nu putea sa preia doar drepturile nu si obligatiile

De asemenea, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei afirmatia societatii potrivit careia “procesele verbale nu contin datele de identificare ale **SOCIETATEA X**, ci adresa societatii Z, titlurile de creanta fiind emise cu incalcarea dispozitiilor art.42 din Codul de procedura fiscala”, intrucat potrivit art.45 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, lipsa acestui element ar fi atras nulitatea actului administrativ contestat ori **SOCIETATEA X** este unul din succesorii societatii Z ca urmare a reorganizarii succesive a acestuia.

De asemenea, in ceea ce priveste invocarea de catre contestatoare a dispozitiilor art 127(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, referitoare la prescrierea dreptului de a cere executarea silita a creantelor bugetare, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat prescriptia invocata este o problema de executare silita care nu intra in competenta materiala a Directiei generale de solutionare a contestatiilor, negasindu-ne in situatia unei contestatii la executare.

In concluzie, avand in vedere, calitatea **SOCIETATEA X** de succesori in drepturi si obligatii a societatii Y, faptul ca la data emiterii somatiilor de la nr. 17799 la nr.17802/25.05.2004, dreptul organelor vamale de a cere executarea silita nu era prescris, faptul ca societatea contestatoare nu aduce nici un argument referitor la quantumul dobanzilor si penalitatilor de intarziere, cota de dobanzi si penalitati de intarziere aplicata, data de la care au fost calculate dobanzile si

penalitatile de intarziere, insumarea produselor dintre baza de calcul a dobanzilor si penalitatilor de intarziere, numarul de zile de intarziere si cota de dobanzi si penalitati de intarziere aplicata, precum si faptul ca stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina petentei a fost retinut ca fiind datorat un debit de natura drepturilor vamale, contestatia referitoare la anulara proceselor verbale nr.22709, 22710 si 22711 din 05.07.2004 si nr.24181/16.07.2004 si implicit a dobanzilor si penalitatilor de intarziere stabilite prin acestea, va fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele retinute, in continutul deciziei si in temeiul art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, aprobata si modificata prin Legea nr.108/1996, cu modificarile si completarile ulterioare, art 13 alin.1 si 2 si art.14 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, art.108 alin. (1), art.109 alin. (1), art.114 alin. (1), coroborate cu prevederile art. 185 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **SOCIETATEA X** pentru suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere stabilite prin procesele verbale nr.24181/16.07.2004, nr.22709/05.07.2004, nr.22710/05.07.2004 si nr.22711/05.07.2004.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel X, in termen de 30 zile de la data comunicarii.